

NIJMEGEN, 15 december 2014

Aan de Omgevingsdienst Regio Nijmegen
Postbus 1603
6501 BP NIJMEGEN

Betreft: Tweede Ontwerpbeschikking Ambachtsweg 4 – 4a te Nijmegen, 12 november 2014
Dura Vermeer Reststoffen B.V. (OLO-nummer 528175)

Geachte leden van het College Gedeputeerde Staten Provincie Gelderland,

Bij dezen maken 158 buurtbewoners van woningen die ongeveer tussen de 500 en 1000 meter van de puinbreker aan de Ambachtsweg liggen, bezwaar tegen het tweede ontwerpbesluit omgevingsvergunning voor Dura Vermeer Reststoffen B.V. aan de Ambachtsweg 4-4a te Nijmegen d.d. 12 november 2014.

Algemeen

De gemeente Nijmegen heeft bij de vaststelling van het bestemmingsplan Kanaalhavens tevens de geluidszone van het industrieterrein vastgelegd. De geluidscontour van maximaal 50 dB(A) die daarbij hoort, strekt zich uit over een groot deel van de woonwijk Hees.

De contour is vastgesteld aan de hand van de verleende vergunningen aan de bedrijven. Het principe dat daarbij wordt gehanteerd gaat uit van het primaat van bedrijven. Het belang van bewoners is daaraan ondergeschikt.

Het beleid van het college Gedeputeerde Staten en de gemeente Nijmegen is er op gericht om de zo vastgestelde geluidsruimte maximaal te gebruiken.

De maximaal toegestane normen worden door de lokale overheden geïnterpreteerd als 'rechten' van bedrijven.

Handhaving vindt alleen plaats op basis van klachten en verzoeken die soms om onduidelijke redenen niet ontvankelijk verklaard worden.

Zoals gebruikelijk wordt de geluidsbelasting op de zonebewakingspunten berekend en niet gemeten. De resultaten laten zien dat de geluidsoverlast binnen de normen blijft. De rekenmodellen houden echter geen rekening met het verkeerslawaai. Het verkeerslawaai op de Energieweg is groot en na de opening van de nieuwe Stadsbrug en het Stadsbrugtracé ook nog eens fors toegenomen en neemt nog steeds verder toe. Ook de puinbreekinrichting draagt met aan- en afvoer door vrachtwagens en schepen haar steentje bij aan het verkeerslawaai. In het bijbehorende akoestisch rapport op pagina 15 staat echter te lezen dat de vrachtwagens en schepen van en naar de inrichting van Dura Vermeer niet nader zijn beschouwd omdat die immers zijn opgenomen in het 'heersende verkeersbeeld'. Dat geluid 'hoef' je dus niet mee te tellen.

Bij verschillende gelegenheden in het verleden is er door bewoners op gewezen dat hun oren zich echter niet voor het ene of het andere geluid kunnen sluiten. Was dat maar zo.

Alles komt tegelijk binnen als één kakofonie die de woonsituatie onleefbaar maakt. Maar omdat de wet een optelling van verkeerslawaai en industrielawaai niet voorschrijft, redeneren de lokale overheden in het ontwerp alsof het om twee verschillende vormen van geluidsbelasting gaat die nooit samen optreden. Dat heeft met de werkelijkheid niets te maken en staat haaks op het recht van iedere burger op een gezonde leefomgeving. Het lijkt alsof de bewoners in het gebied als het gaat om geluidsoverlast door hen vogelvrij worden verklaard.

Geluid en de geluidsbeschermende maatregelen

Uitgaan van hogere waarde onterecht

Omdat het akoestisch rapport waarop het vergunningsontwerp wordt gebaseerd, er van uit gaat dat de indirecte geluidsoverlast door aan- en afvoerende vrachtwagens en schepen ten behoeve van de inrichting niet hoeft te worden meegeteld bij de geluidsoverlast, wordt alleen de directe maximale geluidsoverlast door de inrichting berekend.

Het memorandum van de zonebeheerder t.b.v. de ontwerpvergunning (6 augustus 2014 vervolgvel 3) vermeldt een gecumuleerde maximale geluidsbelasting voor de woning op Dr. de Blécourtstraat 42 van 53 dB(A).

Bijlage 2:

Gecumuleerde geluidbelasting op de zonebewakingspunten en bij enkele woningen in de zone

Bureau Geluid en Lucht					
Rapport:	Resultatentabel				
Model:	14A - toetsing prn				
	LAeq totaalresultaten voor toetspunten				
Groep:	(hoofdgroep)				
Groepsreductie:	Nee				
Naam					
Toetspunt	Omschrijving	Hoogte	Dag	Avond	Nacht
	Grenswaarden (bij HW):		55	50	45
AR 1_A	Kerkstraat 84	5	48,8	42,7	38,7
AR 2_A	Kerkstraat 90	5	48,8	42,7	38,6
AR 3_A	Dr. de Blecourtstraat 3	5	49,0	43,5	39,0
AR 4_A	Dr. de Blecourtstraat 5	5	49,5	43,8	39,3
AR 5_A	Dr. de Blecourtstraat 42	5	53,0	47,4	42,6
AR 6_A	Tjalie Robinsonstraat 3	5	49,9	44,4	39,6
AR 7_A	Tjalie Robinsonstraat 5	5	49,5	44,4	39,5

Volgens pagina 15 van het akoestisch rapport bij de ontwerpvergunning bedraagt de maximale geluidsbelasting op een geluidsgevoelige bestemming echter geen 53 maar 52 dB(A), waarmee volgens het rapport ruimschoots voldaan wordt aan de gestelde grenswaarden. Woorden die het college Gedeputeerde Staten in haar overwegingen overneemt.

Informatie bij de zonebeheerder maakt echter duidelijk dat voor de woningen in de Dr. de Blécourtstraat te Nijmegen (net zo min als voor die in de Kerkstraat of de Tjalie Robinsonstraat) ten tijde van de eerste vaststelling van de geluidszone van het industrieterrein en/of bij het vaststellen van het huidige bestemmingsplan geen hogere waarden zijn vastgelegd. Uit de berekeningen voor de huidige vergunning wordt duidelijk dat tot dit moment de maximale geluidsbelasting de 50 dB(A) bij deze woningen niet wordt overschreden. Dan is volgens artikel 57 van de Wet Geluidshinder bij woningen slechts een maximale waarde toegestaan van 50 dB(A) (zie ingevoegde tekst) en worden met dit vergunningsontwerp de normen overtreden.

- **§ 3. Gevolgen van de zonevaststelling of wijziging ten aanzien van bestemmingsplannen**

- **Artikel 57**

- 1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan of van een wijzigings- of uitwerkingsplan als bedoeld in [artikel 3.6, eerste lid, onder a of b, van de Wet ruimtelijke ordening](#) dat geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op gronden die krachtens die vaststelling gaan of blijven behoren tot een bestaande zone worden ter zake van de geluidsbelasting, vanwege het industrieterrein
 - a. van de gevel van woningen, binnen de bestaande zone de waarden in acht genomen die op het tijdstip van de vaststelling van de bestaande zone golden. Voor ten tijde van de vaststelling van de bestaande zone binnen de zone aanwezige, in aanbouw of geprojecteerde woningen is dit de waarde 55 dB(A), tenzij op dat tijdstip de geluidsbelasting van bedoelde woningen lager of gelijk was aan 50 dB(A), in welke geval de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting 50 dB(A) is. De vorige volzin geldt niet met betrekking tot ten tijde van de vaststelling van de bestaande zone binnen de zone aanwezige of in aanbouw zijnde woningen die op het bedoelde tijdstip reeds een hogere geluidsbelasting, vanwege het industrieterrein, ondervinden dan 55 dB(A).
 - b. van de gevel van andere geluidsgevoelige gebouwen en aan de grens van geluidsgevoelige terreinen binnen de zone de waarden in acht genomen die op het tijdstip van de vaststelling van de bestaande zone bij algemene maatregel van bestuur als de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting werden aangemerkt.

Geluidsbeschermende voorwaarden

In de vigerende vergunning zijn enkele geluidswerende voorwaarden opgenomen zoals een geluidsscherm om de puinbreker heen van 5,5 bij 20 meter. Bovendien moeten de aan de randen van het terrein gelegen puinhopen een minimale hoogte van 9 meter hebben. Maar:

- Het geluidsscherm is door Dura nooit gerealiseerd.
- Aan de kant van de ingang richting Hees waar de puinbreker zich meestentijds bevindt, zijn überhaupt geen puinhopen aanwezig.
- De overige puinhopen zijn met regelmaat veel lager dan 9 meter.

Vier jaar lang functioneert men zonder aan deze geluidsbeschermende voorwaarden te voldoen.

Handhaven gebeurt pas op het moment dat er verschillende verzoeken tot handhaving zijn ontvangen. Op dat moment heeft handhaven regeltechnisch echter geen zin meer omdat Dura Vermeer inmiddels een aanpassing van de vergunning heeft aangevraagd en het bedrijf, totdat een besluit over die aanvraag is genomen, vrijgesteld is van handhaving van de vigerende voorwaarden. Moeite en kosten van het handhavingsritueel hadden bespaard kunnen worden.

Het lijkt erop alsof het vier jaar lang aan de laars lappen van de regels door Dura Vermeer door de gemeente Nijmegen wordt gehonoreerd. Geen handhaving, geen boete en als kers op de taart het intrekken van de geëiste geluidsbeschermende maatregelen. In andere woorden: 'Sorry dat wij u vier jaar lang met zulke domme maatregelen hebben opgescheept.'

De argumenten voor het schrappen en aanpassen van de geluidsbeschermende maatregelen zijn curieus:

"Gebleken is dat het breken achter een geluidsscherm logistiek niet realistisch is. De puinbreker kan in deze situatie niet dicht bij de puinbergen komen waardoor een efficiënte voeding van de puinbreker (en bedrijfsvoering) niet mogelijk is. Daarnaast is het verder beperken van de geluiduitstraling in noordelijke en westelijke richting niet noodzakelijk om te voldoen aan de zonegrenswaarden...." (ontw. omg. verg. p. 14)

Het zijn antwoorden van het college Gedeputeerde Staten (in casu de ODRN) op de zienswijzen. Het lijkt echter alsof hier de woorden van de vergunningaanvrager worden aangehaald. Hoe dan ook: We zouden graag willen weten waarom het volgens het college niet 'realistisch' en 'efficiënt' is.

Het gebruik van een puinbreker is sinds de oprichtingsvergunning niet veranderd. Of men zet de puinbreker op een vaste plek achter een vast scherm en zorgt dat de puinhopen in de nabijheid voldoende hoog zijn. Of men verplaatst de puinbreker en zorgt voor een verplaatsbaar scherm. Voor de kraan zal het allemaal niet uitmaken. Hoog en flexibel genoeg.

Waarom zijn dergelijke aanpassingen niet realistisch en niet efficiënt? Waar blijkt dat uit? Kosten ze meer? Duurt het breken langer? Maakt dat het onbetaalbaar? Is dat afgewogen tegen de geluidsbelasting voor omwonende burgers en bedrijven? Heeft men daar navraag naar gedaan? Heeft men dat berekend?

In de inhoudelijke overwegingen t.a.v. geluid en trillingen wordt opnieuw gesteld dat bij de dichtstbijzijnde woning gelegen buiten het industrieterrein, Energieweg 19, in ruime mate voldaan wordt aan de maximale geluidniveaus. Wij hebben er meerdere malen op gewezen dat deze woning op 1000 meter ligt. De dichtstbijzijnde woning buiten het industrieterrein is de woning op de Dr. de Blécourtstraat 42 op 500 meter. De gemeten waarden daar zijn veel hoger (ontw. omg. verg. p 26). Waarschijnlijk wordt door de opstellers van het akoestisch rapport de puinbreker van Dura verwisseld met de puinbreker bij de asfaltcentrale van Dura.

In reactie op de zienswijze van GNMF is het college van Gedeputeerde Staten overigens van mening dat het akoestisch rapport van ingenieursbureau Haskoning niet opgenomen moet worden in de vergunning omdat dat beperkend zou zijn voor de vergunningaanvrager. Welke die beperkingen zijn, wordt niet vermeld, net zo min als de eventuele nadelen van weglating voor omwonenden. Ook niet een afweging tussen beide.

Stofhinder

In de beantwoording van de zienswijzen in de ontwerpomgevingsvergunning staat dat 'wij' (college van Gedeputeerde Staten) van oordeel zijn dat doeltreffende voorschriften ter voorkoming of beperking van stofhinder al in de oprichtingsvergunning zijn genomen. De voorschriften zijn het probleem niet. Het probleem is ook hier het gebrek aan handhaving. Het niet naleven van voorschriften valt echter volgens het college buiten het bestek van deze vergunningsprocedure.

In een overleg met de ODRN als uitvoerende instantie over de gewijzigde vergunningsaanvraag werd ons echter duidelijk gemaakt dat in het algemeen, of het nu om luchtkwaliteit of reducering van geluidsoverlast gaat, voorwaarden die niet handhaafbaar zijn, niet in een vergunning worden opgenomen. Er is dus wel degelijk een relatie tussen vergunning en handhaven. Dat roept de vraag op: Wanneer is iets niet handhaafbaar? Wie beslist dat? Een kind kan zien of er wel of niet een geluidsscherm staat. Een kind kan ook zien hoe hoog de puinhopen zijn. Een kind kan zien dat de sproeiers niet gebruikt worden. Maar je moet wel gaan kijken. Graag zouden we van u de criteria voor 'niet handhaafbaar' vernemen.

Geluid en de Best Beschikbare Technieken

In de paragraaf Best Beschikbare Technieken van het akoestisch rapport wordt volgens de auteurs onderbouwd welke technieken en maatregelen worden getroffen om de geluidsbelasting vanwege de inrichting zo veel mogelijk te beperken, uitgaande van de beste beschikbare technieken (BBT) en een rendabele en efficiënte bedrijfsvoering.

In het rapport worden vervolgens resultaten van berekeningen weergegeven in de huidige (illegale) situatie waarbij voorgeschreven essentiële geluidsbeperkende maatregelen niet zijn gerealiseerd. Men gaat wel uit van de nieuwe puinbreker met meer capaciteit. Maar ook van een verandering in de bedrijfsvoering en maatregelen (ontw. omg. verg. p. 26). De belangrijkste 'maatregel uit naam van de Best Beschikbare Technieken' is het definitief niet realiseren van het geluidsscherm en het verlagen van de minimale hoogte van de puinhopen. In het productieproces verandert echter niets. Zoals tot nog toe het geval is zal ook in de toekomst de puinbreker zich naar de voorraad ongebroken puin toe bewegen en er doorheen graven.

Het rapport concludeert dat ook in de huidige (illegale) situatie inclusief de vermelde 'wijzigingen' de geluidsoverlast (mits correcties worden toegepast) 'ruimschoots' binnen de normen valt. Het college Gedeputeerde Staten concludeert op zijn beurt dat deze situatie dus vergund **moet** worden, ze valt immers binnen de normen.

Als de redenering van het college klopt dan moeten wij op onze beurt concluderen dat de Best Beschikbare Technieken geen enkele meerwaarde hebben en dat het zinloos is deze voor te schrijven. Als ze alleen gebruikt worden om onder de norm te blijven en niet om de geluidsoverlast zo klein mogelijk te maken, heeft het geen zin ze voor te schrijven. De norm wordt dan bepalend voor de gebruikte technieken. De term 'best beschikbare' kan beter in alle vergunningen geschrapt worden. Het zorgt voor meer werk voor overheden en valse verwachtingen bij burgers.

Als de geluidsoverlast voor omwonenden als uitgangspunt genomen zou worden, dan zouden de voorgeschreven Best Beschikbare Technieken in de oude situatie voor een puinbreker met minder capaciteit, minimaal uitgevoerd moeten worden in de nieuwe situatie met een puinbreker met grotere capaciteit. Het is absurd te doen alsof deze in de nieuwe situatie geen positief effect zouden hebben op de geluidsoverlast voor de woonomgeving. Het enige argument om in de nieuwe situatie de in 2010 reeds voorgeschreven schermen niet te realiseren, zou een dramatische negatieve invloed op een rendabele en efficiënte bedrijfsvoering kunnen zijn. Daar wordt echter geen woord aan besteed. Dat sterkt ons in de overtuiging dat bij het verlenen van deze vergunning het bedrijfsperspectief grote voorrang krijgt op het bewonersperspectief. Wij vinden in de onderbouwing van het college van Gedeputeerde Staten geen enkele aandacht voor onze

belangen. In tegendeel. Het lijkt er op dat als men t.a.v. Best Beschikbare Technieken kan ontkomen aan de regelgeving voor het bedrijf, men daar dankbaar gebruik van maakt (zie p 22, r. 7 en 8 ontw. omg. verg.).

Conclusie

Onze belangrijkste argumenten om dit ontwerp omgevingsvergunning af te wijzen, zijn de volgende:

1. Normen zijn er om burgers te beschermen. Normen moeten in dat verband gezien worden als een uiterste grens, niet als streefwaarden! Binnen de normen behoort ter bescherming van burgers gestreefd te worden naar een optimale reducering van milieuoverlast.
2. Volgens de Wet Geluidhinder artikel 57 wordt in deze ontwerpvergunning de maximale geluidsbelasting bij woningen overtreden.
3. Het college Gedeputeerde Staten interpreteert in dit ontwerp de normen als 'rechten' van bedrijven en niet als bescherming van burgers.
4. Bij de vergunning moet uitgegaan worden van de Best Beschikbare Technieken om een hoog niveau van milieubescherming te bereiken (par. 7.1 p 22 ontw. omg. verg.). In dit ontwerp worden de mazen van de wet opgezocht ten gunste van het bedrijf.
5. Volgens de wet is het mogelijk bij de berekening van geluidsoverlast door bedrijven verkeerslawaaï te negeren. Ook al wordt die mede door het bedrijf veroorzaakt. Een milieubewuste overheid heeft zorg te dragen voor een goede leefomgeving en houdt bij haar besluiten rekening met de stapeling van industrie- en verkeerslawaaï in de oren van omwonenden ook al geeft de regelgeving een mogelijkheid daaraan te ontsnappen.
6. Het bedrijf Dura Vermeer reststoffen BV heeft bewezen in het verleden de gestelde voorwaarden in de vergunning om geluidsoverlast te beperken aan zijn laars te lappen. Dat vraagt normaal gesproken om een aanscherping van de voorwaarden in de nieuwe vergunning. Voor het college Gedeputeerde Staten blijkt deze minachting voor regelgeving door het bedrijf echter een argument om de voorwaarden – ten koste van omwonenden - te versoepelen. Wij vinden dit een aantasting van het recht op een goede leefomgeving van omwonenden.

Wij verzoeken u derhalve dit ontwerp omgevingsvergunning af te wijzen.

Bijgaand treft u een kopie aan van de zienswijzen van de Vereniging Dorpsbelang Hees. Wij verzoeken u de zienswijze van de Vereniging Dorpsbelang Hees te beschouwen als integraal onderdeel van deze zienswijze.

We zouden willen eindigen met het verzoek aan het college Gedeputeerde Staten om vanaf nu aan ontwerpvergunningen een bewonersvriendelijke versie toe te voegen. Het zou het uitoefenen van burgerrechten voor omwonenden een stuk vergemakkelijken en de drempel voor burgerparticipatie aanzienlijk verlagen.

Met vriendelijke groet,

Thérèse Carpaij
Kerkstraat 84
6543KL Nijmegen
024-3770860

Kopie: Het College van Gedeputeerde Staten Gelderland
Het College van Burgemeesters en Wethouders gemeente Nijmegen
Fracties gemeenteraad Nijmegen

Bijlagen:

1. handtekeningenlijsten met 158 handtekeningen van ondertekenaars van deze zienswijze
2. zienswijze Vereniging Dorpsbelang Hees d.d. 23-12-2014